

Der kan saaledes være Tale om, hvorvidt Arbejdet skal bortliciteres eller gives i Entreprise, der kan være Tale om at træffe Forholdsregler til Fordel for Arbejderne, der kan blive Spørgsmaal om, hvorvidt der skal betales efter Priskuranter, eller det bliver tilladt Entreprenørerne at byde Arbejderne en hvilken som helst Løn. Jeg vil imidlertid henstille til den meget ærede Kultusminister alvorlig at tage denne Sag under Overvejelse, og jeg vil i saa Henseende tillade mig at erindre den ærede Minister om den Dagsorden, der her i Tinget blev vedtaget i Samlingen 1894—95, hvorved man søgte at sikre Arbejderne Udbetaling af deres Løn til rette Tid og Betaling efter Priskuranter, der gælde paa vedkommende Sted i den Tid, Opførelsen foregaar.

Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale mine Partifæller her i Tinget at stemme for de Ændringsforslag, der ere stillede i Betænkningen.

Dinesen: Jeg er gaaet til Arbejdet i det Udvalg, der har behandlet denne Sag, med den Forventning, at det skulde lykkes at reducere den Sum, der i det hele er opført til dette Foretagendes Gennemførelse, paa en ret betydelig Maade. Jeg har næret den Formening, at det er projekteret betydelig dyrere end nødvendigt, og jeg maa tilstaa, at denne Mening er for saa vidt ikke bleven ændret hos mig endnu. Jeg mener fremdeles, at de Planer, vi have haft liggende for os, meddelte fra det ærede Ministerium til dette Foretagendes Gennemførelse, i det hele er projekteret betydelig kostbarere, end de behøvede at være. Naar jeg imidlertid ikke har naaet det Maal, jeg der havde stillet mig, ønskede jeg at angive mine Grunde derfor. For det første er det da den, at jeg har haft en Følelse af, at hverken jeg eller noget af Udvalgets øvrige Medlemmer stod egenlig frit i denne Sag. Vi have lidt under Trykket af, at Tilstandene paa det nuværende Frederiks Hospital og de lægevidenskabelige Institutioner, der ere knyttede dertil, er af den Natur, at de maa opfordre os alle til at gøre, hvad vi kunne, for saa snart som muligt at komme til at ændre disse Forhold. Jeg har tidligere sagt, at jeg har vundet den Erfaring personlig, at de, der arbejde ved Frederiks Hospital, baade Lægerne og den øvrige Betjening, virke paa en saadan Maade, at de fortjene at arbejde under bedre Forhold end dem, hvorunder de nu kunne arbejde. Dette første Hensyn har spillet

en overordentlig Rolle for mig, og nu har det dernæst for mig vist sig, at Forholdene ere saadanne, at hvis jeg for Alvor trængte paa for at opnaa den Reduktion, vi have anset for baade mulig og rigtig, og hvis jeg fik den gennemført, vilde det føre til, at denne Plan maatte vises tilbage til ny Bearbejdelse af Ministeren og de Autoriteter, han arbejder sammen med paa denne Sag, og det vilde atter føre til Sagens Forhaling og til at gøre dens Gennemførelse endnu mindre sikker, end den maaske er i dette Øjeblik, men jeg vil heller ikke tilbageholde den Bemærkning, at der har været endnu et Hensyn for mig, og det er dette, at jeg blev straks ved min Indtrædelse i Udvalget overbevist om, at Udvalget eller det overvejende Antal af dets Medlemmer nu vilde fremme denne Sag og i alt væsentligt vilde følge Ministeren, og at jeg derfor ikke vilde kunne gennemføre de Ønsker om Reduktion i Udgifterne, som efter min Mening uden særlig Skade for Sagen kunde foretages, og hvis jeg altsaa anstrengte mig yderligere i den Retning, hvis jeg gik saa vidt, at jeg stillede bestemte Forslag, saa vilde det faa Karakteren af en Demonstration, der ikke førte til noget reelt. Dette Resultat er jeg kommen til, ikke alene under Hensyn til Udvalgets Stilling og under Hensyn til den ærede Minister, der helt igennem har fastholdt og følt sig bunden ved de Planer, der foreligge, men ogsaa fordi jeg ikke har haft nogen som helst Formodning, men tværtimod snarere det modsatte, om, at man i det andet Ting vilde indtage en Stilling til denne Sag, der afviger fra den, som Udvalgets Flertal og Ministeren indtage. Dette være nu sagt i første Række til Begrundelse af, at jeg er gaaet med det øvrige Udvalg til den Indstilling, som i dette Øjeblik foreligger til Behandling for os. Jeg vil yderligere kun meddele, at straks, da Arbejdet paabegyndtes, fremsatte jeg i Udvalget visse Forslag, hvorved jeg mente, at man kunde udstykke dette Arbejde paa en saadan Maade, at man ikke forhalede Sagen, nemlig at man optog til Paabegyndelse alt, hvad der angik det egentlige Hospital, hvor vi mindst vare i Stand til at røre ved de foreliggende Planer, og først derefter til en senere Periode tog fat paa Gennemførelsen af de videnskabelige Institutioner og Fødselsstiftelsen. Ved at følge en saadan Plan bandt vi os efter min Formening ganske vist straks til at paabegynde Hospitalsbygningerne, men vi udsatte endelig at